

Arrest

nr. 124 629 van 23 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DENOULET loco advocaat B. VERCOUTER en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger van Bazombo origine te zijn afkomstig van Maquela do Zombo. Uw moeder overleed bij uw geboorte. U groeide op bij uw vader die bankdirecteur was en op verschillende plaatsen woonde. U groeide op in Uige, in 1986-87 ging u met uw vader naar Luanda en daarna naar Lunda Norte. In 1993 keerde u met uw vader terug naar Luanda, waar uw vader in september 1993 overleed. U bleef in het huis van uw vader in Luanda wonen. U had in Angola een relatie met (A.N.N.), met wie u een zoon heeft (E.G.N.L.). In 2004 verhuisde de moeder van uw zoon en zijn jullie uit elkaar gegaan. U hebt uw zoon en zijn moeder niet meer gezien sinds 2004 en u stelt niet te weten waar ze verblijven.

In 2000 begon u via de tussenkomst van een vriend van uw vader te werken bij de Nationale bank van Angola. Als medewerker van de Nationale bank had u een lidkaart van de regeringspartij MPLA.

U werkte in de eerste periode als archivaris en volgde tweemaal een cursus als archivaris in Portugal. Daarna werkte u in het departement van de kluizen en diende u het geld dat werd binnengebracht op de Nationale bank van Angola te tellen. In september-oktober 2009 kwam er een onderzoek van het parket-generaal nadat er ontdekt was dat er een lek was en er geldwaarden waren verdwenen. U werd samen met andere collega's op 30 november 2009 opgepakt. U werd verhoord en schuldig bevonden. U werd naar de algemene gevangenis van Luanda gebracht, samen met vier van uw collega's, (B.), (J.L.), (J.) en (J.A.) werden jullie daarna overgebracht naar de gevangenis van Viana. U werd nooit gehoord noch voor de rechtbank gebracht. In de gevangenis waren er twee groepen en u behoorde tot de groep van Kilambi Kiaxi, nadat u een incident had gehad met de groep van Cazenga. U kreeg bescherming van de chef van de groep van Kilambi Kiaxi, genaamd King.

Op 25 juni 2013 ontstond er verwarring in de gevangenis en was er door King een ontsnapping op poten gezet. U kon in deze chaos samen met andere gevangenen ontsnappen. U ging naar uw vriend en collega (J.K.). Omdat jullie gekend waren als collega's was het niet veilig om bij hem te blijven en (J.K.) bracht u naar zijn oom. (J.K.) wist dat u onschuldig was en hij beloofde u te helpen. Van (J.K.) vernam u dat u geen hulp kon verwachten van een advocaat omdat het over een staatskwestie ging en dat de hoge functionarissen van de bank betrokken waren bij zaak. Uw vriend (J.K.) regelde uw vertrek en u besloot Angola verlaten. U hebt Angola verlaten op 17 november 2013 en op 18 november 2013 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een valse beschuldiging dat u zou betrokken zijn in een zaak van geldverduistering bij de Nationale Bank van Angola en nadat u gedurende lange periode opgesloten werd in de gevangenis van Viana kon ontsnappen, maar volgende bedenkingen dienen te worden gemaakt bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u vage en incoherente verklaringen aflegt over de zaak van geldverduistering, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd.

Zo verklaart u dat op 30 november 2009 34 personen werden opgepakt, waaronder uzelf (zie gehoor CGVS, p.8 en p.9). U stelt dat de vijf leden van uw groep en andere collega's van financiën en boekhouden werden verhoord. Het is echter merkwaardig dat u buiten uw vier directe collega's geen andere collega die werd aangehouden bij naam blijkt te kennen (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt dat u de echte namen niet kent, er ongeveer 1500 personeelsleden zijn bij de bank en u uw collega aanspreekt met tante (zie gehoor CGVS, p.9). U voegt toe dat u ook nooit een naam hoorde of vernoemd werd door uw chef (zie gehoor CGVS, p.9). Na aandringen of u geen andere collega bij naam kent, reageert dat er wel een dame is (E.) die bij u in de refter aan tafel kwam zitten (zie gehoor CGVS, p.9), wat weinig overtuigend overkomt. Het is ongeloofwaardig dat u – zelfs via uw bevriende collega (J.K.) – geen namen van andere verdachten zou kennen.

Daarbij verklaarde u niets te weten van de hele zaak. U stelt dat u niet op de hoogte was van een groep die geld verduisterde en u zeker niet wist hoe het werkte (zie gehoor CGVS, p.10). Op de vraag of er enig bewijs tegen u was, stelt u dit niet te weten (zie gehoor CGVS, p.10). U beweert wel dat u beschuldigd werd van diefstal van staatsgelden, maar u geeft aan niet te weten welke straf hierop staat (zie gehoor CGVS, p.10). Van iemand die al geruime tijd bij de bank werkzaam was, kan toch enigszins verwacht worden dat hij op de hoogte zou zijn van de straf die men riskeert in geval staatsgeld wordt verduisterd of gestolen. Bovendien verklaart u niet op de hoogte te zijn of er in de zaak veroordelingen zijn gebeurd (zie gehoor CGVS, p.10). U voegt toe dat het enige wat u weet is dat als er collega's diefstal plegen bij het tellen van geld, deze onmiddellijk worden ontslagen wanneer ze hierop betrapt worden (zie gehoor CGVS, p.10). Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het feit dat in deze omvangrijke zaak van financiële fraude wel degelijk hoge functionarissen van de Nationale bank van Angola werden veroordeeld, zoals blijkt uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. U verklaart dat u niet weet wat er gebeurd is met uw vier overige collega's die werden gearresteerd (zie gehoor CGVS, p.10) en u geen nieuws hebt van de zaak en u niet weet hoe het er nu aan toe is (zie gehoor CGVS, p.12). U stelt eveneens dat u niet weet of de waarheid rond de diefstal van staatsgelden aan het licht is gekomen en u niet weet wat er is gebeurd (zie gehoor CGVS, p.13). Deze verklaringen doen in het licht van de beschikbare informatie afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en uw beweerde vrees voor vervolging. Men mag immers verwachten dat u tracht te weten te komen hoe de situatie en uw problemen in Angola zouden zijn geëvolueerd.

Verder dient te worden vastgesteld dat u vage en incoherente verklaringen aflegt over uw verblijf in en ontsnapping uit de gevangenis van Viana, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aantasten.

Er dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, dat werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat op 25 juni 2013 inderdaad een ontsnapping gebeurde van gevangenen in de gevangenis van Viana (zie gehoor CGVS, p.8). Echter wordt uw naam niet vermeld bij de gevangenen die nog steeds gezocht worden, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u een van de ontsnapte gevangenen was, ernstig kan worden betwijfeld. Het is tevens onaannemelijk dat u niemand van de ontsnapte gevangenen bij naam zou kunnen noemen (zie gehoor CGVS, p.12). U blijkt niet te weten of er doden zijn gevallen (zie gehoor CGVS, p.12) en u voegt toe dat er één gevangene werd gewond en één gevangene terug werd opgepakt (zie gehoor CGVS, p.12). Uit de beschikbare informatie blijkt dat twee gevangenen terug werden opgepakt en 13 nog voortvluchtig waren, er is sprake van 15 ontsnapte gevangenen, wat niet overeenstemt met uw verklaring dat jullie met 17 personen zouden zijn ontsnapt (zie gehoor CGVS, p.8 en p.10).

Overigens dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw detentieperiode in Viana weinig doorleefd en overtuigend overkomen. Zo stelt u dat u samen met uw college (B.) in de cel zat en er twee bedden per cel waren (zie gehoor CGVS, p.10), wat weinig overtuigend overkomt gezien de algemene informatie met betrekking tot de overbevolking van de Angolese gevangenissen (zie informatie administratief dossier). Daarbij dient te worden opgemerkt dat uw beschrijving van de gevangenis, namelijk een gebouw zonder verdiepingen – enkel een gelijkvloers – met onderverdelingen (zie gehoor CGVS, p.11) in een lichtgroen, de kleur van de kledij van de militairen, niet overeenstemt met de beschikbare informatie, waarop duidelijk een gebouw met verdiepingen te zien is, waardoor de geloofwaardigheid van uw detentie en ontsnapping wordt ondermijnd.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Uw identiteitskaart bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. Uw werkkaart, uw kaart van de refter en uw kaart van het syndicaat betreffen uw beroepsactiviteiten in Angola dewelke hier eveneens niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Hij stelt aan de in deze artikelen vastgelegde voorwaarden te voldoen en wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting inzake de bewijslast in asielaanvragen, benadrukt dat in zijn verklaringen geen tegenstrijdigheden of ongerijmde wendingen zitten en stelt te voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Verder geeft hij aan steeds een uitgebreide uiteenzetting te hebben gegeven van zijn asielmotieven en betwist hij dat hij vage en incoherente verklaringen aflegde.

Waar de bestreden beslissing de nadruk legt op het gegeven dat hij niet alle namen van de aangehouden bankmedewerkers kan noemen, stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij de (roep)namen van meer dan vier collega's kende. Tevens stelt hij dat het in een grote instelling als de Nationale Bank normaal is dat hij niet alle namen van de werknemers kent.

Verzoeker wijst omtrent het motief dat hij niet op de hoogte is van de zaak van de geldverduistering op het gegeven dat de informatie in het administratief dossier dateert van tijdens de periode waarin hij opgesloten zat. Bijgevolg kon hij deze documenten niet raadplegen.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen over zijn detentie. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) beperkt zich tot het stellen van onbeduidende vragen die geen betrekking hebben op zijn vrees. Het is onmogelijk om de namen van al zijn medegevangenen te noemen en dit is niet relevant. Wel verklaarde hij dat hij sprak met King.

Verder is het geloofwaardig dat verzoeker werd opgesloten zonder proces of tenlastelegging. Hij verwijst naar de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat zulke praktijken in Angola voorkomen. De motivering van verweerder is dan ook niet adequaat en incorrect.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker baseert de aangevoerde problemen en zijn vrees voor vervolging op het feit dat hij zou zijn gearresteerd, beschuldigd en gedetineerd in het kader van een fraudezaak binnen de Angolese Nationale Bank.

Uit zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat hij uiterst vage verklaringen aflegde over de (nasleep van de) fraudezaak.

Vooreerst blijkt hieruit dat hij, naast zijn vier directe collega's, van geen van zijn andere collega's die werden aangehouden de naam kon geven. Hoe het feit dat verzoeker elders tijdens het gehoor, meer bepaald wanneer hij werd ondervraagd over zijn collega's in het algemeen, van andere collega's de (roep)namen gaf afbreuk zou kunnen doen aan de vaststelling dat hij de andere collega's die werden aangehouden niet bij naam kon noemen, kan niet worden ingezien.

Daarenboven bleek verzoeker kennelijk onwetend over de fraudezaak in het kader waarvan hij beweerde te zijn gearresteerd, beschuldigd en gedetineerd. Uit zijn gezegden, zoals met recht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt dat hij verklaarde niets te weten van de hele zaak. Hij was niet op de hoogte van een groep die geld verduisterde en wist niet hoe dit in zijn werk ging. Evenmin wist hij of er bewijs tegen hem was. Welke straf hij riskeerde, wist hij ook niet. Voorts wist hij niet of er reeds veroordelingen gebeurden in de zaak terwijl uit de landeninformatie in het dossier (stuk 17) blijkt dat verscheidene topfunctionarissen van de bank werden veroordeeld. Wat er met zijn vier collega's gebeurde na hun arrestatie, wist verzoeker evenmin. Verder gaf hij aan geen nieuws te hebben over de zaak, niet te weten hoe het er nu aan toe gaat, onwetend te zijn over de vraag of de waarheid al aan het licht kwam en niet te weten wat er is gebeurd. Redelijkerwijze kon nochtans worden verwacht dat hij zich zou hebben geïnformeerd over de omstandigheden van de fraudezaak en over de evolutie van zijn problemen en zijn situatie. Dat de informatie in het dossier dateert van toen hij nog opgesloten zat, doet hieraan geen afbreuk. Dit verklaart immers geenszins dat of waarom hij zich over het voorgaande niet heeft geïnformeerd gedurende de periode van verscheidene maanden waarin hij na zijn ontsnapping nog in Angola verbleef. Minstens kon worden verwacht dat hij zich hierover zou hebben geïnformeerd na aankomst in België en in het kader en ter adstructie van onderhavige asielaanvraag. Dat hij naliet dit te doen, getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Daar waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in en ontsnapping uit de gevangenis van Viana, beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift bovendien tot het louter volharden in zijn verklaringen en tot de stelling dat hij niet alle medegevangenen bij naam kan kennen. Dit kan echter geen afbreuk doen aan de concrete

vaststellingen zoals gedaan in de bestreden beslissing en verzoeker laat deze vaststellingen voor het overige geheel ongemoeid. Hij brengt geen concrete argumenten of elementen bij die hieraan afbreuk zouden kunnen doen. De bestreden motivering inzake verzoekers beweerde verblijf in en ontsnapping uit de gevangenis van Viana vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

De neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 16) vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk te doen aan het voorgaande.

Gelet op het voormelde, kan verzoeker niet worden gevolgd in het betoog dat hij voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet en Richtlijn 2004/83/EG. Hij leidt uit een combinatie van deze artikelen af dat het CGVS zijn asielaanvraag geloofwaardig moest bevinden. Bovendien geldt deze mogelijkheid indien er sprake is van zeer ernstige trauma's bij de asielzoeker, zelfs indien de omstandigheden die hem ertoe aanzetten het land te verlaten zijn verdwenen of gewijzigd.

2.4. De artikelen 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet werden met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van deze artikelen niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

Verzoeker preciseert voorts niet welk(e) artikel(en) van Richtlijn 2004/83/EG hij *in casu* geschonden acht, nog op welke wijze dit zou (kunnen) zijn gebeurd. Bijgevolg word deze schending evenmin dienstig aangevoerd. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

2.5. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst in deze naar zijn hoger gedane uiteenzetting. Tevens merkt hij op dat, om te kunnen spreken van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet, onder meer een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en toegang tot zulke bescherming moeten zijn voorzien. Dit is in Angola niet het geval. Verzoeker citeert in deze een passage uit de *Country Reports on Human Rights Practices* van 2012 inzake het schenden van rechten van gedetineerden in Angola.

2.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op dezelfde elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS